

Józef Kaźmierczyk

Wrocław, ul. Św. Idziego

Informator Archeologiczny : badania 6, 234-235

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kości zwierzęcych, żuźla oraz różne zabytki z żelaza z metali kolorowych, rogu, kości, drewna, skóry, bursztynu i szkła. Obserwacje stratygraficzne oraz materiał zabytkowy pozwalają datować ostatni odsłonięty poziom na przełom X/XI wieku.

Na przylegającym, od strony południowo-zachodniej arze wyeksplorowano warstwę gruzu i dużych głazów o miąższości około 50 cm.

Badania wykopaliskowe na obu arach będą kontynuowane w 1973 roku.

WOLIN

Stanowisko 8 "Młynówka"

patrz okres halszacki

WROCLAW

ul. św. Idziego

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Wrocławskiego
we Wrocławiu

Badania prowadził dr Józef Kaźmierczyk.

Finansował Konserwator Zabytków m. Wrocławia

i Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Pierwszy sezon badań. Podgrodzie /XII-XIV w. ?/

Badania wszczęte na Ostrowiu Tumskim we Wrocławiu mają odpowiedzieć, czy na jego terenie znajdowało się jedno czy też więcej podgrodzi.

Prace wykopaliskowe rozpoczęto w miejscu domniemanego przebiegu wału. Założono wykop o wymiarach 22 x 8 m. Osiągnięto w nim poziom osadniczy z końca XIII i 1 połowy XIV wieku. Na odcinku o powierzchni około 40 m², użytkowy z XII wieku.

W nawarstwieniach z XIII wieku odsłonięto m.in. rozległe skupisko witraży i ich ułamków. Część z nich mieściła się ognis w oprawach ołowiowych, stąd metryka powstania tych zabytków jest starsza niż poziom, w którym je odkryto. Inne czynią wrażenie nowych lub nieukończonych. W zespole tym wystąpiły nadto ułamki naczyń szklanych. Na jednym z nich widnieje złożony ornament. Skupisko to najpewniej wchodzi w obręb pracowni szklarskiej. Mieści się ono w przedziale czasu ogólnie i chronologicznie odpowiadającym budowie katedry gotyckiej.

W starszych nawarstwieniach ujawniono m.in.: 1. fragment budowli drewniano-ziemnej albo wału o konstrukcji izbicowej z możliwością wykorzystania tychże na magazyny, albo innego rodzaju pomieszczeń; 2. fragment budowli ze węgłoną warstwą zboża.

Do zabytków ruchomych z XII wieku należą: fragment drewnianej płytki z wyobrażeniem postaci ludzkiej ze zwierzęciem w ręku; duży ułamek głowy

prawdopodobnie orła wyrzeźbionej w rogu, zdobiony żelazny ryliec do pisania, nieukończony pierścienek ze szkła, ostroga pokryta złotem z XIII w, kostki mozaiki ze szkła pokryte złotem.

Badania będą kontynuowane.

WYSZOGRÓD, pow. Płock

Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych

Badania prowadził dr Bogusław Gierlach.

Finansowało Prezydium MRN w Wyszogrodzie. Siódmy sezon badań. Wczesnośredniowieczny i średniowieczny zespół miejski.

Kontynuowano prace na terenie ośrodka kultowego i gródka wójtowskiego. Przebadano około 4 ary. W czasie prac odsłonięto dalsze relikty ośrodka kultowego z VII-IX w. n.e. Składały się nań dalsze elementy kręgu kamiennego z dwoma głazami o charakterze ołtarzowym, ślady wewnątrz kręgu budynku drewnianego wykonanego na zrąb, ślady po palach znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie ołtarza. Natrafiono na drugi pochówek prawdopodobnie o charakterze kultowym, dwa sierpy znalezione na osi ołtarza, czaszkę konia oraz dwa przedmioty kamienne, prawdopodobnie rzeźby kultowe. Wymagają one jednak jeszcze sprawdzenia. W kierunku południowo-zachodnim od kręgu odsłonięto tyczoną głazami rozszerzającą się drogę.

Z okresu średniowiecza wydobyto dużą ilość ceramiki datowanej na wieku od XIV do XVI pochodzących z okresu stnienia gródka wójtowskiego.

Ponadto w warstwach górnych natrafiono na materiał z wieków XVII i XVIII. Składała się nań ceramika, przedmioty metalowe i monety.